

חסע אל בין העננים

בשנים האחרונות נוסעים לקוסטה ריקה מחפשים רוחניים ומחפשי נדל"ן. דודו בן צור נסע, יחד עם שני ילדיו המתבגרים, לחפש יערות גשם, טבע פראי וחופי גלישה טובים. והם מצאו, ועוד איך מצאו

החברים שלי צוחקים עליי שבשנים האחרונות אני מקפיד לנסוע עם הילדים לאותם אזורים בעולם שבהם מתקיים לפחות אחד מהתנאים האלה: סיכוי למלריה, סיכוי להתפרצות הר געש או סיכוי למלחמת אזרחים. בקוסטה ריקה השלטון יציב יחסית לשאר מדינות מרכז אמריקה, אבל יש הרבה הרי געש. הרבה שנים לא הייתי באמריקה הלטינית, ועכשיו אני נוסע עם נועה (13) ועם איתי (11), שני ילדיי המתבגרים. בשנים האחרונות הפכה קוסטה ריקה ליעד שממגנט אליו סוגים מאוד שונים של ישראלים. חלקם מחפשים קימונט רחנזית כמו בפאצה' מאמא (של המורה הרחוק) הישראלי טיהר), אחרים מחפשים עסקות נדל"ן שוות. אני לא שייך לא לאלה ולא לאלה. אני נסעתי לחפש יערות גשם וחופי גלישה טובים.

הרפתקה ביער הגשם
מכשיר הג'י.פי.אס הוא ירדו הטוב ביותר של המטייל בקוסטה ריקה. משרה התעופה נסענו ברכב שכור אל לודג' Lands in Love (www.landsinlove.com). לודג' היא בדרך כלל מילה מקבילה למלון שנמצא במקום הכי בלתי אפשרי שמלון יכול להיות בו, וזה הוויפ שלו. לודג' אמיתי הוא כזה שבדרך אליו אתה חושב שאולי זאת הייתה בכלל טעות להזמין שם מקום כי איפה לעזאזל הוא נמצא. וככה, אחרי כ-15 שעות טיסה, עם שני ילדים ישנים במושב האחורי, אני מקפיד לא לפסס אף מילה של האשה הנחמדה מהג'י.פי.אס, שמכוונת אותי ישר אל תוך יער עננים, מתריעה על כל פיתול מסוכן וגשור צר במיוחד, ומביאה אותנו בשלום עד לפתחו של הלודג' עצמו. יחי הליווינים שבשמים.

רפטינג, גלשנים באיגואנות
למחרת יצאנו לרפטינג במורד נהר ה-Balsa. דרגת הרפטינג היא 3,2, ומתאימה גם לילדים מגיל 10. במהלך הרפטינג נפגשנו עם העצלן הראשון בטיול - יונק שחי בצמרות העצים ומוכר במיוחד בגלל האיטיות שבה הוא נע בין ענפי העצים. חילוף החומרים שלו כלי-

במהלך סיור מודרך של כשעתיים למדו הילדים על יער הגשם יותר מאשר בכל שיעור טבע בבית ספר. בקוסטה ריקה הם הפכו לחובבי טבע אמיתיים

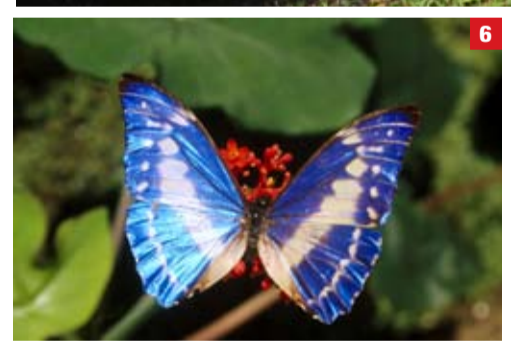
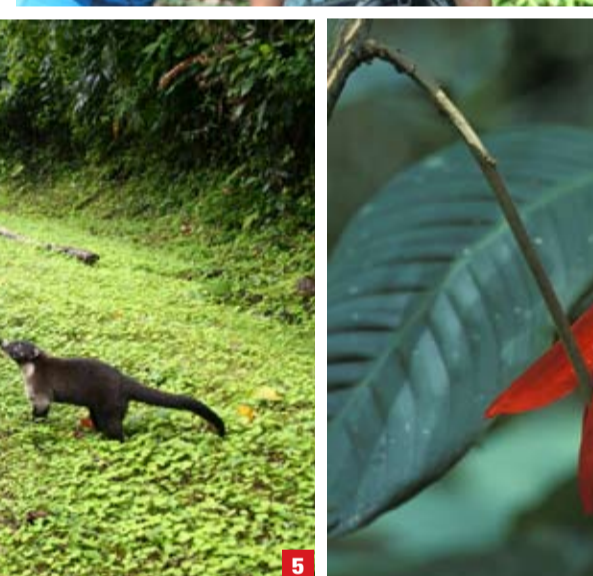
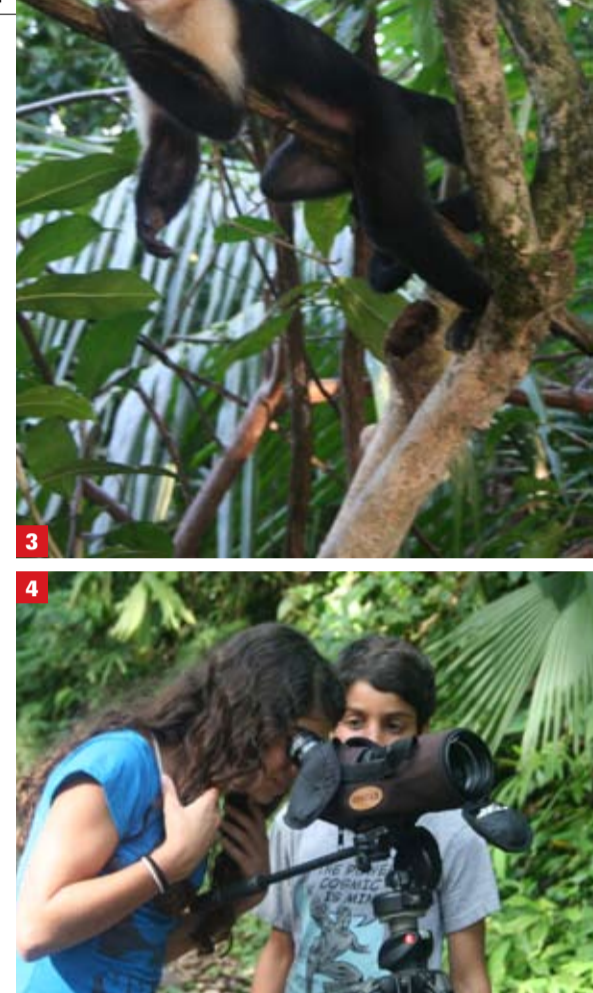
כך איטי, שהוא יורד רק פעם בשבוע לערך לעשות את דרכו על הקרקע. קשה שלא להתאהב בחיה הזאת, בגלל הפרווה הסמיכה שלה, האיטיות והמבט המסקים. צ'דמר אמיתי, למרות הרגלי היגינה גרועים. משם המשכנו צפונה, לכיוון הגבול עם ניקרגואה. חלפנו על פני העירידה Fortuna למרגלות הר הגעש Arenal. הנוף מתחיל מרעות גשם הרריים למישורים ולסוואנות, הרבה מטעים של קנה סוכר. בסמוך לגבול שמורת טבע בשם Cano Negro, שחוצה אותה נהר רחב. השמורה מתאימה במיוחד לחובבי צפרות. מינים רבים של ציפורי מים, כמו קורמורנים, גלגים, אנפות, צוללים ועוד מאכלסים אותה בנוסף לקיימנים (מיזן של אליגטור) וקופי שאגן. במהלך שיט לאורכו של הנהר נתקלנו בלהקה גדולה של שאגנים על אחד העצים. בין השאגנים השחורים בלט שאגן ג'נג'י. הבריחה הטבעית תגרום לו להיעלם, או להעמיד צאצאים נוספים. הטבע קופץ עליך כאן מכל פינה: איגואנות ענקיות, פרפרים צבעוניים וחגבי ענק, חלקם נראים כמו עלים או ענפים דקיקים. העיקר לאכול ולא להיאכל.

למחרת, בדרך אל שמורת מונטה ורדה. לצדי הדרך אנחנו פוגשים מקרוב חוטמן וארמדיל. איתי ונועה מתלהבים ממישמת איתור בעלי חיים תוך כדי נסיעה. דרך עפר מתפתלת אל מונטה ורדה. לצד הדרך כפרים קטנים ומטעי קפה. מזג האוויר הופך לקריר ולגשום יותר ויותר ככל שאנחנו מעפילים. ה-Canopy Tour של מונטה ורדה הוא הטוב ביותר בקוסטה ריקה. הכבל הארוך ביותר נמתח על פני קילומטר שלם. החיסרון הוא שלא מפסיק לרדת גשם, וקר. אנחנו מסתפקים בסיוור מודרך על הגשרים התלולים. מערכת נפלאה של גשרים תלולים נמתחה מעל לצמרות העצים ולקניונים של שמורת מונטה ורדה. המדריך המקומי נושא על כתפיו טלסקופ גדול, ומאחר עבורנו בעלי חיים המוסווים הטוב בין עלי העצים: נחש ירוק ארסי, קופים, יונקי רבש, ציפורים ממינים שונים, ועוד. בסיוור לילה אנחנו מגלים עכבישי טנטולה ענקיים, עוד עצלן, דורסי לילה. התרגשות הילדים גוברת והולכת.

אנחנו בורכנו ל-Jaco, עיירת נופש לחוף הפסיפיק, שהפכה ליעד פופולרי בקרב גולשי גלים. בנוסף לגלים מצינים ולהנחיות המציעות גלשנים במחירים טובים, העיירה ידועה גם בחיי הלילה שלה - מסעדות, ברים וזלים, ונות.

g@globes.co.il

צילומים: דודו בן צור, ויזאל

- שמורת מונטה ורדה. תצפית ציפורים ביער הגשם
- פרח התשוקה האדום. סוג של פסיפורה
- קוף קפוצ'ין לבן פנים. להקות שלמות ביער
- נועה ואיתי בתצפית ציפורים. בטלסקופ מתגלים בעלי חיים נוספים החבויים בסך הצמחייה
- הילדים מתיידדים עם חוטמן. הטבע ממש נוגע בך
- פרפר מרופו מנלאוס. יהלומים מרחפים באוויר